

Lawrence at støtte sig til. Bestemmelsen om
 Auktion er kun subsidær, nemlig for det Til-
 fælde, at der ikke kom noget antageligt Bud,
 i hvilket Tilfælde Ministeren vilde have en
 større Betryggelse ved at lade offentlig Auktion
 afholde, og da det er udtrykkelig sagt, at de
 nærmere Regler herfor skulle fastsættes af Mi-
 nisteren, vil derunder være indbefattet, at han
 ogsaa udtrykkelig kan forbeholde sig et Valg
 imellem de flere Bud, som maatte fremkomme.
 Man har ogsaa ment, at det kunde være uheld-
 igt, ifald det Blad, som fik disse Bekjendtgj-
 ørelser, havde en altfor politisk eller stats-
 farlig Karakter; men ikke at tale om, at dette
 ogsaa maatte være et af de Hensyn, som Mi-
 nisteren maatte tage, inden han traf sit Valg,
 er der ogsaa i § 2 givet ham Ret til ifor-
 veien at bestemme, at Bekjendtgjørelserne, saa-
 fremt det forlanges, skulle indføres i et Extra-
 blad, hvorpaa der kan tegnes særskilt Abonne-
 ment. I saa Fald vilde der ikke være nogen
 Fare for, at det Publikum, som læser Be-
 kjendtgjørelserne, skulde besmittes af de statsfar-
 lige Lærdomme, som iøvrigt maatte indeholdes
 i et saadant Blad, thi det var da kun Extra-
 bladet, som de vare nødte til at holde. — Det
 ærede Medlem for Svov Amt's 2den Valg-
 kreds (Alberti) gjorde en Indvending imod Af-
 fattelsen af § 1, som, hvis den var besøiet,
 vilde berettigede til at sige, at jeg havde affattet
 Forslaget meget skjodesløst; men jeg skal paa-
 vise, at Indvendingen er aldeles ubesøiet. Det
 ærede Medlem mente, at da der stod: „de
 retslige Kundgjørelser og officielle Meddelelser
 fra Myndighederne“, havde jeg ikke faaet Be-
 kjendtgjørelser om tvungne Auktioner, som ud-
 gaa fra Sagsførerne, eller Bekjendtgjørelser
 om Umyndiggjørelse og Bærgebeskikkelse, som
 ogsaa udgaa fra private Mænd, tagne med;
 men det ærede Medlem maa lægge Mærke til,
 at det kun er med Hensyn til de „officielle
 Meddelelser“, men ikke med Hensyn til „de
 retslige Kundgjørelser“, at der staar, at de
 skulle være udgaaede „fra Myndighederne“,
 og de to nævnte Kundgjørelser, som utvivlsomt
 maa indbefattes under denne Lov, ere altsaa
 indbefattede derunder, idet de gaa ind under
 „retslige Kundgjørelser“. Den Indvending,
 som det ærede Medlem fremsatte, rammer alt-

saa ikke mit Forslag, men ganske vist en af
 Justitsministeriet under 1ste Februar 1865 udstedt
 Bekjendtgjørelse om, hvorledes det skulde gaa
 med disse Bekjendtgjørelser i de incorporerede
 Dele af Slesvig. Denne Bekjendtgjørelse bruger
 nemlig Udtrykket „Proklamata og andre
 offentlige Bekjendtgjørelser fra Autoriteterne“,
 og det er altsaa klart, at der er talrigt Klaser
 af retslige Kundgjørelser, som Justitsministeriets
 Bekjendtgjørelse ikke har faaet med, hvis man
 tog det efter Ordene. Jeg har netop lagt
 Mærke til, at Justitsministeriet, som sagt, har
 brugt uheldige Udtryk, og derfor har jeg med
 Glid valgt saadanne Udtryk, som rumme Alt,
 hvad der skal rummes. Det samme ærede
 Medlem talte ogsaa om kommunale Bekjendtgj-
 ørelser og mente, at det var en Feil, at de
 ikke gif ind under § 1, men det er klart, at
 de kommunale Bekjendtgjørelser, det vil sige de
 Bekjendtgjørelser, som de kommunale Myndig-
 heder udstede ikke alene om deres egen
 Virksomhed og deres Forhandlinger, men ogsaa
 andre Bekjendtgjørelser, ordentligvis holde ganske
 udenfor denne Lov. Entelte af dem falde
 ganske vist ind derunder, men derfor er § 1
 ogsaa affattet saaledes, at der staar: „som
 efter de hidtil gjældende Regler skulle ind-
 rykkes“ osv. Dette er Noget, som maa afgjøres
 efter de gjældende Regler, efter Lov, Sædvane
 og Praxis, og navnlig er der jo mangfoldige
 administrative Afgjørelser deraf. Det er ikke
 muligt at fastsætte dette nøiere i en Lov.
 Bekjendtgjørelsen af 1865, som handler om
 Proklamata, bruger netop ogsaa det Udtryk:
 de Bekjendtgjørelser, som efter de hidtil gjæl-
 dende Regler skulle indføres.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet,
 fattedes Sagens Overgang til 2den Be-
 handling under Afstemning og
 vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

Schjorning: Jeg skal foreslaa, at Sa-
 gen henvises til et Udvalg, og da der er
 fremkommet saa forskellige Tanker om den
 endelige Ordning af denne Sag, turde det
 maasse være rettest, at Udvalget ikke bliver
 altfor faatalligt. Jeg skal derfor foreslaa, at
 det sammensættes af 9 Medlemmer.